

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ВІСНИК

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (41)

**«ВІЛЬНИЙ СЕРЕД НЕВОЛИ І СВЯТИЙ СЕРЕД ПЕКЛА» :
ДО 300-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Г. С. СКОВОРОДИ**

300
років з дня народження

**СВІТ
СКОВОРОДИ**

Вінниця – 2022

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
ВИПУСК № 3 (41)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
Серія ВІД № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року
Журнал
(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік
Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 4 від 17 листопада 2022 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкар С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол. : Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. Вінниця : Вінницька міська друкарня, 2022. Випуск 3(41). 137с.

ЗМІСТ

СЛОВО РЕДАКТОРА: Рада молодих вчених. Бузенко І.Л., Сорочан А.М..... 5

ПИТАННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОПЕДАГОГІКИ ТА ЕТНОКУЛЬТУРИ

БАЛИНСЬКА Н.П. СВЯТКОВО-ОБРЯДОВА КУЛЬТУРА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТРАДИЦІЙ Й ЗВИЧАЇВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	7
ДРОВОЗЮК Л.М. ІНТЕГРАЦІЯ ЗМІСТУ ОСВІТИ У ШКОЛАХ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД	11
БІЛОУС Л. П. АКТИВІЗАЦІЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ	16
ГАВРИЛЮК АНАСТАСІЯ РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ НА УРОКАХ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ.....	23
ГОРДІЙ Ю.В. АРТ-ТЕРАПІЯ В ЗКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	28
ГУЛЯС Н. М. ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	33
ЛАТУША Н. В., СТАСЕНКО А. М. СУТНІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН	37
МАСЮТА НАДІЯ ЗНАЧЕННЯ ГРИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКА	42
МАШТАЛЯР Й.Ф. АДАПТАЦІЯ ЗАРУБІЖНИХ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ ТА КОНЦЕПЦІЙ В ПРОЦЕСІ ЗАГАЛЬНОГО МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В УКРАЇНІ	45
ОБОДЯНСЬКА Н. П. МИСТЕЦТВО І ФОНЕТИКА: ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ФОНЕТИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	52
ОСАДЧУК А.С. ДІТИ ТА ЗБРОЙНІ КОНФЛІКТИ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА	54
ШИЯН Д. О., ДЄВОЧКІНА Г. В. ОСОБЛИВОСТІ ГРАМАТИЧНОЇ КАТЕГОРІЇ ЧИСЛА ІМЕННИКІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	56
ДОЦЕНКО В.П. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА VS ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ	59

ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

ФЕДОРЧУК НАТАЛІЯ ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НУШ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПРІОРИТЕТИ.....	64
--	----

БУГА О. І. ДІЛОВА ГРА ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	69
ГАЛЬЯНОВА О.А. ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ	74
ГАРГАУН Н. М. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ СПЕЦІАЛІСТІВ ТЕХНІКІВ-ЕЛЕКТРИКІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ	78
ГУБЕЛЮК АННА ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ПІД ЧАС ГРУПОВОЇ РОБОТИ	81
БЕВЗ В.В., З ДОСВІДУ ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН	87
КУЗЬМИНСЬКА Д. М. ПРОГРАМА РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ НАСТІЛЬНИХ ІГОР	91
ЛАВРЕНЧУК АНДРІЙ ОСНОВНІ ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У КЗВО «ВІННИЦЬКИЙ ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ КОЛЕДЖ»	98
СТЕЦЮК І.В. ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ ЯК ДИДАКТИЧНОГО ЗАСОБУ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТІВ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО ЦИКЛУ	102

ВІДОМІ ІМЕНА \ РЕЦЕНЗІЇ

ДУДКЕВИЧ Н. Г., НЕНЧИНСЬКА Л. В., РОМАНУХА Ю. В., УСНИЙ ЖУРНАЛ НА ДОПОМОГУ ВЧИТЕЛЮ-СЛОВЕСНИКУ	107
КАМЕНЮК МИХАЙЛО НА СТОРІНКАХ ЖІНОЧОГО РОМАНУ... ТАКИЙ НЕОЧІКУВАНИЙ СЕАНС	111
ОМЕЛЯНЧИК Т.Г. ВОНИ СТВЕРДЖУЮТЬ МИР І ДОБРО НА ЗЕМЛІ	114
РОКІЩКА І.А. ЗРАЗОК СЛУЖІННЯ МУЗИЦІ, НАРОДУ І ДЕРЖАВІ : ІГНАЦІ ЯН ПАДЕРЕВСЬКИЙ	119
КІСЕЛЬОВ Д. Л. ХРОНІКА ІБСЕНІЗМУ: ДЖОРДЖ БЕРНАРД ШОУ	123
БАГРІЙ ТЕТЯНА ГЕТЬМАН ІВАН МАЗЕПА ЯК ТРАДИЦІЙНИЙ ОБРАЗ УКРАЇНСЬКОЇ І СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ХІХ ст.	129
ЗІНЬКО М.Л., ДЕМКО Н.О. ЖИТТЯ В МУЗИЦІ ТА МУЗИКА В ЖИТТІ: Історія пісні, яка змінила світ	132
ВИМОГИ до підготовки науково-методичних статей Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ» Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу	138

СЛОВО РЕДАКТОРА

Пропонуємо продовжити розмову, яку ми розпочали на шпальтах попереднього Випуску Вісника, про місію педагога в умовах воєнного стану.

XXI століття асоціюється з бурхливим розвитком науки й техніки, соціально-економічною інтеграцією різних країн світу, поширенням інформаційних технологій, міжнародною мобільністю. Усе це наслідок глобалізаційних впливів на людство. Сьогодні весь світ прагне інкорпоруватися в єдине суспільство, але зворотним боком глобалізаційних явищ, на жаль, є загострення міжнаціональних конфліктів, економічна криза, деформування моральних ціннісних орієнтацій тощо.

Вплив глобалізації відчувається у сфері науки й освіти та проявляється як у позитивному, так і в негативному аспекті. На думку учених глобальна освіта може розглядатися як кардинальна парадигма нового століття, що передбачає випереджальний характер освіти, її спрямованість у майбутнє, неупереджене світосприйняття, засноване на гуманізації, гуманітаризації та демократизації освітнього процесу. «Глобальна освіта спрямовується на формування людини майбутнього за допомогою різноманітних інформаційних процесів у системі — людина – суспільство – природа [Кузь В.Г.]. Але війна вносить свої корективи й не зважати на них неможливо.

Початок російської агресії й розгортання повномасштабного вторгнення ворожих військ на теренах суверенної української держави змінили кожного з нас. Ми науковці, вчителі, студенти, але поруч з усіма перерахованими вище соціальними ролями з'явилася прикладка «волонтер». Це не звичайне бажання чи примха – це нові реалії.

Феномен волонтерства виник і поширився ще в 2014 році, коли громадяни нашої країни, переважно молодь, шляхом мирних демонстрацій показували свою позицію тодішній проросійській владі. Люди об'єднуються, щоб триматися й пережити ці важкі часи. Про волонтерський рух в Україні із захопленням говорять у багатьох країнах світу, називаючи це явище унікальним. На нашу думку, першочергове завдання педагогів у воєнний час – показати власним прикладом, як формується чітка громадянська позиція. Наразі важливо не просто говорити про патріотизм, а виховувати його в дії, підтримуючи Збройні Сили України.

На базі нашого навчального закладу, КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж» протягом лютого-березня 2022 року було сформовано волонтерський осередок «В єдності сила». А вже після відновлення звичного формату навчання, офлайн, викладачі й студенти коледжу активно долучилися до різноманітних ініціатив, спрямованих на допомогу військовим і цивільним, котрі постраждали внаслідок російської агресії. Подаємо опис наймасштабніших волонтерських подій у стінах нашого коледжу.

У вересні реалізований проєкт – благодійний аукціон книг «Маленькі кроки заради великої перемоги», – який дозволив зібрати 10 тис грн. на потреби ЗСУ. А юні вихованці мовної школи «Grade» підготували сувеніри для мужніх воїнів, через які висловили усе тепло і ніжність до наших захисників.

У жовтні організовано виготовлення окопних свічок спільно з ГО «Подільська Ластівка» (Вінницька обласна станція юних натуралістів). Окопні свічки - це єдина альтернатива освітлення та обігріву невеликого приміщення на фронті. Задля отримання

додаткових коштів на виготовлення окопних свічок було оголошено збір макулатури, що пройшов успішно й дав змогу готувати нову партію свічок для тих, хто на передовій.

З особливою атмосферою в листопаді проходили майстер-класи з розпису екопоторбин, участь у яких активно брали не лише члени коледжної родини, а й діти з особливими освітніми потребами із ГО «Сонячні діти Херсонщини» та «Сонячні діти Вінниччини».

Помітно, що подібні заходи (колективна творча справа) зближують, дозволяють відчувати власну значущість й підтримку оточення. Таким чином, розвиваємо дрібну моторику, креативність, уміння комунікувати. Так відбувається самоідентифікація як представників певної національності. І нехай оновлена Україна вкотре виникає на крові й кістах, але ми віримо, що це нація відважних, незламних, волелюбних й надзвичайно працьовитих людей. Спільні цілі споконвіку допомагали єднатися, а «сила народу в єдності, згуртованості, відданості своїй Батьківщині», як ще століття тому писав Великий Каменярь – Іван Якович Франко.

*З повагою та шаною,
члени Ради молодих учених коледжу,
Бузенко І.Л. та Сорочан А.М.*

ЗНАЧЕННЯ ГРИ ДЛЯ РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКА

УДК 373.2.015.31: 316.663.5

МАСЮТА НАДІЯ*студентка факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва**КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Були такі часи, коли більшість дітей йшли до школи, не вмючи ні читати, ні писати, ні рахувати. Всьому цьому діти навчалися в школі, і їх інтелектуальний розвиток від цього зовсім не страждав. Зараз ситуація змінилася.

Для того, щоб дитину прийняли в хорошу школу (а значить, для того, щоб вона отримала пристойну освіту, а потім вдало влаштувалася в нашому важкому житті) їй вже в 6 років потрібно витримати солідний іспит на готовність.

Тому батьки поспішають якомога раніше почати навчання своєї дитини. Так званий «ранній розвиток» в наші дні дуже популярний і модний. Дітей мало не з народження вчать читати, лічити до 100 і назад, навчають іноземної мови, логіки, риторики, граматики, математики та ін. І батьки за таку дошкільну освіту у готові платити чималі гроші - адже для майбутньої дитини нічого не шкода!

У результаті система дошкільного виховання все більше перетворюється на нижчий щабель шкільного навчання. Незважаючи на прогресивні гуманістичні концепції вчених і заклики зберегти дитинство, страх перед майбутнім бере своє і «готовність до школи» стає головною метою батьків, вихователів і навіть психологів, які працюють в дитячих садках. Дана тенденція є не тільки невиправданим ні з педагогічної, ні з психологічної точки зору, а й дуже небезпечною, що несе з собою непередбачувані соціальні наслідки. Справа в тому, що в силу своїх психологічних особливостей діти

дошкільного віку (до 7 років) не здатні до усвідомленої і цілеспрямованої навчальної діяльності.

Навіть заучив якісь терміни і формулювання, діти не розуміють їх і не можуть використовувати. Так, наприклад, заучив назви окремих місяців або днів тижня, вони не знають, яка зараз пора року, або, запам'ятавши на заняттях назви прикметників (над, під, зверху тощо), вони не використовують їх у своїх діях

Такі завчені знання, відірвані від реального життя дітей, залишаються безглуздими мовними штампами. Незважаючи на величезні зусилля педагогів і розумове виснаження дошкільнят, їх готовність до школи залишається досить сумнівною.

Діти не можуть вчитися тільки тому, що цього хочуть дорослі. І не тому, що вони ліниві і неслухняні, а тому що вони - діти. І біда не в тому, що вони нічого не набувають від такого передчасного навчання, а в тому, що вони втрачають надзвичайно важливі можливості, які відкриває перед ними дошкільне дитинство.

Дошкільний вік є унікальним і вирішальним періодом розвитку дитини, коли виникають основи особистості, складається воля і довільна поведінка, активно розвивається уява, творчість, загальна ініціативність. Однак всі ці найважливіші якості формуються не на заняттях, а в провідній і головній діяльності дошкільника - грі.

Найбільш суттєві зміни, які відзначають не тільки психологи, а й більшість

досвідчених дошкільних педагогів, полягають в тому, що діти у дитячих садках стали менше і гірше грати, особливо скоротилися (і за кількістю і за тривалістю) сюжетно-рольові ігри.

Дошкільнята практично не знають традиційних дитячих ігор і не вміють грати. В якості головної причини зазвичай називають брак часу на гру. Дійсно, в більшості дитячих садів режим дня перевантажений різними заняттями і на вільну гру залишається менше години.

Однак і цей час діти, за спостереженнями педагогів, не можуть змістовно і спокійно грати - вони вовтузяться, б'ються, штовхаються - тому вихователі прагнуть заповнити вільний час дітей спокійними заняттями або вдаватися до дисциплінарних впливів. При цьому вони констатують, що дошкільнята не вміють і не хочуть грати.

Це дійсно так. Гра не виникає сама собою, а передається від одного покоління дітей іншому - від старших до молодших. В даний час це зв'язок дитячих поколінь перервана (різновікові дитячі спільноти - сім'ї, у дворі, в квартирі - зустрічаються лише як виняток). Діти ростуть серед дорослих, а дорослим коли грати, так вони і не вміють цього робити і не вважають важливим. Якщо вони і займаються дітьми, то вони їх вчать. В результаті гра йде з життя дошкільників, а разом з нею йде і саме дитинство.

Згортання гри в дошкільному віці дуже сумно відбивається на загальному психічному та особистісному розвитку дітей. Як відомо, саме в грі найбільш інтенсивно розвиваються мислення, емоції, спілкування, уява, свідомість дитини.

Перевага гри перед будь-якою іншою дитячою діяльністю полягає в тому, що в ній дитина сама, добровільно підкоряється

певним правилам, при чому саме виконання правил доставляє максимальне задоволення. Це робить поведінку дитини осмисленим і усвідомленим, перетворює його з польового в вольове. Тому гра - це практично єдина область, де дошкільник може проявити свою ініціативу і творчу активність.

І в той же час, саме в грі діти навчаються контролювати і оцінювати себе, розуміти, що вони роблять, і (напевно це головне) хочуть діяти правильно. Ставлення сучасних дошкільнят до гри (а значить і сама ігрова діяльність) істотно змінилися. Незважаючи на збереження і популярність деяких ігрових сюжетів (хованки, салочки, дочки-матері), діти в більшості випадків не знають правил гри і не вважають обов'язковим їх виконання. Вони перестають співвідносити свою поведінку і свої бажання з образом ідеального дорослого або способ правильної поведінки.

Адже саме це самостійне регулювання своїх дій перетворює дитину до свідомого суб'єкта свого життя, робить її поведінку усвідомленою і довільною. Звичайно, це не означає, що сучасні діти не опановують правил поведінки - побутових, навчальних, комунікативних, дорожнього руху та ін. Однак, ці правила виходять ззовні, з боку дорослих, а дитина змушена приймати їх і пристосовуватися до них.

Головна перевага ігрових правил полягає в тому, що вони добровільно і відповідально приймаються (або породжуються) самими дітьми, тому в них уявлення про те, що і як треба робити злиті з бажаннями та емоціями. У розвиненій формі гри діти самі хочуть діяти правильно. Відхід таких правил гри може свідчити про те, що у сучасних дітей гра перестає бути «школою довільної поведінки», але ніяка інша діяльність для дитини 3-6 років виконати цю функцію не може.

Адже довільність - це не лише дії за правилами, це усвідомленість, незалежність, відповідальність, самоконтроль, внутрішня свобода. Втративши ігри, діти не набувають всього цього. В результаті їх поведінка залишається ситуативною, мимовільною, залежною від оточуючих дорослих.

Спостереження показують, що сучасні дошкільнята не вміють самі організувати свою діяльність, наповнити її змістом: вони вештаються, штовхаються, перебирають іграшки та ін. У більшості з них не розвинена уява, відсутня творча ініціатива і самостійність мислення. А оскільки дошкільний вік є оптимальним періодом для формування цих найважливіших якостей, важко плекати ілюзії, що всі ці здібності виникнуть самі собою потім, в більш зрілому віці. Між тим і батьків, як правило, мало хвилюють ці проблеми.

Головним показником ефективності роботи дитячого садка і благополуччя дитини вважається ступінь готовності до школи, яка виражається в умінні рахувати, читати, писати і виконувати інструкції дорослого. Така «готовність» не тільки не сприяє, ає і перешкоджає нормальному шкільному навчанню: переситившись примусовими навчальними заняттями в дитячому садку, діти часто не хочуть в школу, або втрачають інтерес до навчання вже в молодших класах.

Переваги раннього навчання позначаються тільки в перші 2-3 місяці шкільного життя - таких «готових» дітей вже не треба вчити читати і рахувати. Але

як тільки потрібно проявити самостійність, допитливість, здатність вирішувати і думати - ці діти пасують і чекають вказівок дорослого. Чи треба говорити, що така пасивність, відсутність інтересів і самостійності, внутрішня порожнеча буде мати дуже сумні результати не тільки в школі.

Вивчивши і проаналізувавши психолого-педагогічну літературу можна зробити висновки:

1. Ведуча діяльність дошкільного віку рольова гра. Саме в ній складаються і найбільш ефективно розвиваються головні новоутворення цього віку: творча уява, образне мислення, самосвідомість.

2. Особливе значення має гра для становлення різних форм довільної поведінки дітей. Розвиваються довільна увага і пам'ять, супідрядність мотивів і цілеспрямованість дій.

3. Сюжетно-рольова гра проходить тривалий і складний шлях розвитку, починаючись в молодшому дошкільному віці з найпростішої рольової гри та гри «поряд», в старшому дошкільному віці вона сягає найвищого розвитку, трансформуючись у тривалу колективну творчу гру з розгорнутим сюжетом.

4. Сюжетно - рольова гра повинна відповідати сучасній діяльності тому у зв'язку з розвитком науково - технічного прогресу з'являється багато нової техніки, багато нового в житті людей - завдання вихователя створити умови для відображення цього в сюжетно-рольових іграх дітей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Артемова Л. В. Розвиток теорії та практики дитячої гри. // Дошкільне виховання. - 2001. - № 7.

2. Базовий компонент дошкільної освіти / Науковий керівник: А.М. Богуш, дійсний член НАПН України, проф, д-р пед. наук; Авт. кол-в: Богуш А. М., Беленька Г. В., Богініч О. Л., Гавриш Н. В., Долинна О.П. та ін. - К.: Видавництво, 2012. -26 с.
3. Бурова А. Організація ігрової діяльності (методичні рекомендації). // Дошкільне виховання. - 2007. - № 10. - С. 8 - 13.
4. Венгер Л.А., Мухіна В.С. Психологія - М.: Просвещение, 1988. 336с.
5. Ворожейкіна О.М. Театр у ДНЗ / уклад. О.М. Ворожейкіна. - Х.: Вид.група «Основа», 2013. - с. 191. ^
6. Выготский Л. С. Игра и ее роль в психологическом развитии ребенка. // Вопросы психологии. - 1996. - № 6.
7. Дошкільна педагогіка / під ред. В.І. Ядешко. - М.: Просвещение, 1978. - 321 с.
8. Дошкільна психологія: Навчальний посібник К.: Центр учбової літератури, 2007. 392 с.
9. Дуткевич Т. В. Дитяча психологія. Навч. посіб. - К.: Центр учбової літератури, 2012. - 424с.
10. Закон України «Про дошкільну освіту»
11. Керівництво іграми дітей у дошкільних установах / під ред. М.А Васильєвої. - М.: Просвещение, 1986. 109 с.
12. Короткова Н. А. Сюжетно-рольова гра старших дошкільників. // Дитина в дитячому саду. - 2006. - № 2. - С. 84 - 87
13. Короткова Н. А. Сюжетно-рольова гра старших дошкільників. // Дитина в дитячому саду. - 2006. - № 3. - С. 81 - 85
14. Кононко О. Л. Соціально-емоційний розвиток особистості. - К.: Освіта, 1998. - 255 с.
15. Кравченко Т. В. Сутність характеристики соціалізації. // Педагогіке і психологія. - 2007. - № 3. - С. 11-19.

*Стаття надійшла до редакції
29 жовтня 2022*

АДАПТАЦІЯ ЗАРУБІЖНИХ МУЗИЧНО-ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ ТА КОНЦЕПЦІЙ В ПРОЦЕСІ ЗАГАЛЬНОГО МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В УКРАЇНІ

УДК 37.015.31: 78]: 78.03

МАШТАЛЯР Й.Ф.

*викладач кафедри теорії та методики музичного виховання
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Постановка проблеми. Сучасна державна освітня політика, яка спрямовується на максимальне кадрове та наукове забезпечення здійснюваних у країні системних перетворень, зумовлює нагальні завдання розвитку і реформування системи освіти. Особливо це стосується педагогічної освіти, яка покликана забезпечити виховання нової генерації педагогічних кадрів, адекватної вимогам реформування освіти в державі, приведення її у відповідність до європейських і світових стандартів. Новій освіті потрібний педагог, здатний на розуміння, продукування і впровадження інновацій. Саме рівень